

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 705/2024
16.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Илић адвокат из ..., против тужене Предшколске установе "Софија Ристић" из Тополе, коју заступа Општински правобранилац Општине Топола, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 80/23 од 05.07.2023. године, на седници одржаној 16.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 80/23 од 05.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 80/23 од 05.07.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 80/23 од 05.07.2023. године одбијена је жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 193/16 од од 17.11.2022. године којим је одбијен је предлог тужиле за понављање поступка (став први изреке) и тужила обавезана да накнади туженој трошкове поступка од 34.500,00 динара (став други изреке).

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиле у овом спору није дозвољена.

У овом случају нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, која би требало размотрити.

Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке суда којима је усвојен предлог странке за понављање поступка из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 8.

ЗПП, заснованог на чињеници да је у другој парници вођено и против истог туженог и са истим предметом спора о тужбеном захтеву правноснажно другачије одлучено него у овом спору. Због тога, о тужилиној посебној ревизији није потребно одлучивати ни ради уједначавања судске праксе. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права. Различито одлучивање судова у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима (неуједначена судска пракса) није разлог за понављање поступка и не може се подвести под разлог за понављање поступка из члана 426. тачка 8. ЗПП.

Следствено изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 420. став 5. ЗПП прописано је да да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. Када је поступак понављања правноснажно завршен одбијањем предлога за понављање поступка, о дозвољености ревизије одлучује се на основу 1. и 2. става наведеног члана. Тим одредбама прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али да ревизија против таквог решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају, правноснажном пресудом П1 193/16 од 26.10.2016. године одлучено је о тужбеним захтевима за поништај понуде од 28.05.2014. године за закључење анекса уговора о раду и анекса уговора о раду од 28.05.2014. године, као и за поништај првостепеног и другостепеног решења тужене установе о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату тужилине плате. У том спору ревизија не би била дозвољена, јер је одредбом члана 441. ЗПП прописано да је ревизија дозвољена само у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, због чега није дозвољена ни ревизија против решења којим је правноснажно одлучено о понављању поступка у овом спору.

Из тог разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**